

jeg vil, som sagt, haabe, at vi herefter vil kunne faa Støtte fra de Herrers Side, hvis Interesse for disse Forhold nu er blevet vakt, saaledes at vi kan faa gjort et hurtigere Arbejde paa dette Omraade, end vi ellers vilde være i Stand til.

Naar det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) fremsatte den Paastand, at det var Socialdemokratiet, der havde syltet saadanne Sager, idet han henviste til Prinsensgadekvarterets Ombygning og til Pilstrædekvarteret, vil jeg sige, at jeg har hørt den Paastand fremsat af det ærede Medlem før, men jeg har aldrig set den dokumenteret; lige saa hyppigt, som den er blevet fremsat, er den blevet tilbagevist. Ærede Medlemmer vil af det, jeg her har sagt og dokumenteret ved at nævne Datoer paa Lovforslag og skildre de Bestræbelser, vi har gjort, have faaet det Indtryk, at det er en Sag, som har ligget os meget stærkt paa Sinde, og at vi saa langt fra har gjort os skyldige i en Forsømmelse, at vi tværtimod har foretaget et betydeligt Arbejde for at løse dette Spørgsmaal. Jeg vil paa ny betone, at jeg forventer, at vi, naar der bliver Tale om Statsstøtte til fortsat Arbejde paa dette Omraade, vil faa den nødvendige Støtte af de Herrer, som nu har interesseret sig for dette Arbejde. Københavns Kommune har langt fra hidtil faaet tilstrækkelig Støtte i sine Bestræbelser for at skabe gode Forhold i Byen; tværtimod er vi blevet forurettet paa adskillige Punkter. Jeg skal nævne et Par enkelte Eksempler derpaa. Jeg havde samlet flere Eksempler sammen, men skal lade dem ligge af Hensyn til Ønsket om at faa denne Debat afsluttet forholdsvis tidlig. Men to Ting vil jeg dog nævne. Den første er Tilskuddet til Rets- og Politidgifterne, hvor København efter min Mening bliver ikke saa lidt forurettet. I 1860 blev der fastsat et Tilskud paa 76 000 Kr. til Københavns Kommune til Hjælp til Dækning af disse Udgifter; senere er der kommet 6000 Kr. til, saaledes at vi altsaa nu faar et Tilskud af 82 000 Kr. Det erkendte man for at være et passende Tilskud den Gang, og det udgjorde den Gang ca. $\frac{1}{4}$ af Udgifterne; men Udgifterne til Politi- og Retsvæsenet heri København, som den Gang var ca. 250 000 Kr., er nu steget saaledes, at de i det kommende Aar er budgetterede til 5 070 189 Kr. 79 Øre; dette er en fenomenal Stigning, og Statens Tilskud burde i Virkeligheden have holdt Skridt dermed, hvilket aldeles ikke er sket.

Det andet Omraade, hvor København er blevet forurettet, er Skolevæsenets Omraade. Der faar vi langt fra det Tilskud af

Staten, som vi har Krav paa, hvad der naturligvis ogsaa bevirker, at vor Økonomi er begrænset, naar der er Tale om saadanne Opgaver som Boligspørgsmaalets Løsning. Ved Loven af 24. Marts 1899 blev der tilstaaet København et Tilskud af 170 000 Kr. til Skolevæsenet. Det var allerede den Gang alt for lidt, og dette Tilskud stod i stærkt Misforhold til, hvad der blev ydet til Skolevæsenet udenfor København. Forholdet blev yderligere forrykket ved Loven af 27. Maj 1908 om Læreres og Lærerinders Lønning, idet vi da ogsaa fik for lidt. Tilskuddet blev ganske vist forhøjet til 375 000 Kr., men hvis det skulde have været beregnet efter samme Regler som Statens Tilskud til Skolevæsenets Lønninger udenfor København, skulde vi i Virkeligheden have haft 800 000 Kr. Dertil kommer, at Staten desuden paa forskellige andre Omraader yder Bidrag til Folkeskolevæsenet udenfor København; jeg skal saaledes nævne Tilskuddet til Pensionskassen; dette faar København ikke nogen Del i. Og det værste er, at man synes at ville fortsætte med denne Forurettelse af København. Dette skal jeg paapege noget nærmere, da det forekommer mig at være særlig grelt netop under de Forhold, vi lever under nu. Som ærede Medlemmer vil vide, er Københavns Kommuneskoles Lærere og Lærerinder i Modsætning til andre Lærere og Lærerinder ikke medtagne i Statens Dyrtidslove. Det har vi i København følt som en Uret, og vi har derfor søgt Staten om at faa et særligt Tilskud til Dækning af Kommunens Udgifter til Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder. Vi har ganske vist faaet et Tilskud, men langt fra, hvad der tilkommer os. Ministeriet har nemlig udregnet Tilskuddet i Forhold til det Tilskud, som København i øvrigt faar til sit Skolevæsen, men dette er, som jeg paaviste før, alt for lille. Derfor er det at føje Uret til Uret, naar man nu beregner Dyrtidstillæget i Forhold til det alt for lille Tilskud, vi har. Det Tab, Københavns Kommune derved lider, har i 1916 udgjort 150 000 Kr., i 1917 280 000 Kr. I 1918 vil Tabet blive endda betydeligt større, thi Dyrtidstillæget er blevet forhøjet, og fra 1. April i Aar skal der jo gives 25 Procents Tillæg til Lønningerne.

Jeg synes, Københavns Kommune maa have Lov til at kræve at blive ligestillet med det øvrige Land og faa et Tilskud af samme Størrelse som den Udgift, Staten vilde have, hvis de københavnske Lærere og Lærerinder var inddragne direkte under Loven. Vi ønsker ikke nogen særlig Fordel, men kun Ligestilling. Lad gaa med